

GREXA IZABELLA

A rendszerváltás időszakának női tapasztalata

Az előadásomban kísérletet teszek arra, hogy a tágan értelmezett rendszerváltás időszakának női megéleléstörténetét bemutassam. Az előadás első részében röviden érintem a női részvételt, illetve annak hiányát a rendszerváltó „politikacsinálásban”. Bemutatom azokat a területeket, amelyek tekintetében a nőknek sikerült szervesen bekapcsolódnuk a politikai társadalmi folyamatokba.

Az előadás fő részében arra az újszerű kísérletre vállalkozom, hogy az élet szinte minden területén különböző, két női rendszerváltáskori tapasztalatot mutassak be egoiratokon keresztül: a hazai és nemzetközi szinten ismert, Kossuth-díjas Szabó Magda (1917) író és Király Erzsébet (1942) szövegíró, majd vendéglátó iparban dolgozó fizikai dolgozó naplója, visszaemlékezése és levelei által. A két nő közötti látszólagos óriási szakadék ellenére volt egy közös vonás, mindkettőnek legfőbb kifejezési eszköze az írás volt. Király Erzsébet munkanélküliként, gyakorlott naplóíróként fogott neki memoárjának megírásához, az 1990-es évek elejének Budapestjén. Szabó Magda szeretett férjének elvesztése után 1982-ben kezdett naplóírásba. Király Erzsébet a Kádári-társadalom pereméről szemlélte múltját, jelenét és a körülötte élők életét, közeli betekintést adva a korszak néhány szociológiai szegénységvizsgálatából ismert léthelyzetbe is. Szabó Magda a korabeli magyar irodalmi élet egyik meghatározó személyiségként ad betekintést magánéletébe, legbensőbb gondolataiba és a kulturális értelmiség viszonyaiba.